

36te Møde.

Torsdag den 1ste Februar, Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Brøndshøj Sogns Indlemmelse under Staden Kjøbenhavn.

Formanden: Til Medlemmer af dette Udvalg foreslaas: *H. N. Hansen, N. Hansen, Jensen-Stengaarden, Jørgensen, Koch, Neergaard, Holger Petersen, Schultz og J. C. Sørensen.* Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg disse Herrer som valgte. (Ophold). De ere altsaa valgte.

Derpaa gik man til:

Første Behandling af Forslag til Lov om danske Fiskeres Forsikring i Ulykkestilfælde.

(Lovforslaget findes i Tillæg C, Sp. 243).

Sagen sattes under Forhandling.

H. N. Hansen: Det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, og som angaar danske Fiskeres Forsikring i Ulykkestilfælde, er indbragt i Samlingen 1897 i Folketinget af fire Medlemmer af dette Ting, blandt disse den nuværende højtærede Indenrigsminister. Sagen kom ikke videre i 1897 og blev atter forelagt Folketinget i 1898. Heller ikke da tilendebragtes den; først nu i 1899 er den vedtagen i Folketinget og er altsaa her til første Behand-

ling for første Gang. Allerede dette berettiger jo til at gøre Forslaget til Genstand for en alvorlig Prøvelse her i Tinget, og jeg skal begynde med at udtale, at jeg er forvisset om, at ogsaa Landstinget vil modtage Forslaget efter den humane Aand, som gaar igennem det, med stor Velvilje. Desuagtet maa jeg dog udbede mig det høje Tings Samtykke til at gaa noget nærmere ind paa dette Lovforslag, der første Gang foreligger til Behandling i dette Ting. Der er det uheldige ved Lovforslaget, at det er meget kortfattet. Det er dog i og for sig et Gode ved et Lovforslag, men naar Lovforslaget omhandler saa store Principspørgsmaal, som her er Tale om, tror jeg, det i og for sig var heldigt, om det noget fyldigere belyste og besvarede de Spørgsmaal, det giver Anledning til, og det er ikke nok i saa Henseende, forekommer det mig, at det henviser til Loven af 7de Januar 1898 om en almindelig Ulykkesforsikring for Arbejdere, idet dette Lovforslag er bygget paa helt andre Principper end Loven af 1898. Det er heller ikke i og for sig fyldestgørende, at mange vigtige Ting, som skulle ordnes efter dette Lovforslag, i § 4 ere henviste til Afgørelse af Indenrigsministeriet efter Indstilling af Arbejderforsikringsraadet.

Jeg tvivler ikke om, at dette Raad, hvoraf jeg har den Ære at være Medlem og hvor jeg har haft den Glæde i længere Tid at samarbejde med den nuværende højtærede Indenrigsminister, vil gøre sit bedste for at komme med et godt Forslag, og at dette ogsaa vil faa en god Behandling i Indenrigsministeriet, men jeg tror dog, at adskillige Punkter her ere skudte ud fra Lovgivningens Indfyldelse, som burde have været henlagte under den. Men dette er jo noget mindre væsentligt. Hvad der mere berettiger til at underkaste dette Lovforslag en alvorlig Overvejelse her i Tinget, er dette, at Danmark, saa vidt jeg ved, er det første Land, i hvilket denne Sag skal ordnes. Nu har man i hele Europa i de sidste 10 Aar gjort store Fremskridt med Ulykkesforsikringens Ordning, men jeg tror, som sagt, ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at i intet Land er man endnu naaet til at ordne denne Sag, som vi nu gennem dette lille Lovforslag opfor-